

Sygn. akt I C 3056/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 września 2015 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Daria Ratymirska

Protokolant Daria Paliwoda

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 września 2015 w Kłodzku

sprawy z powództwa E. M.

przeciwko Z. R. i L. R.

o zapłatę kwoty 2.124,47 zł

I. zasądza od pozwanych Z. R. i L. R. solidarnie na rzecz powódki E. M. kwotę 829,42 zł (osiemset dwadzieścia dziewięć złotych 42/100) z odsetkami ustawowymi od dnia 1 kwietnia 2014 roku do dnia zapłaty;

II. wyrokowi w pkt I co do kwoty 829,42 zł nadaje rygor natychmiastowej wykonalności;

III. oddala powództwo w dalszej części;

IV. zasądza od powódki na rzecz pozwanych solidarnie kwotę 167,40 zł, tytułem zwrotu kosztów procesu;

V. nakazuje pozwanym solidarnie uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kłodzku kwotę 295,60 zł, tytułem wydatków poniesionych w postępowaniu tymczasowo przez Skarb Państwa na wynagrodzenie biegłego.

Sygn. akt I C 3056/14

UZASADNIENIE

Powódka E. M. wniosła pozew przeciwko Z. R. i L. R. o zapłatę solidarnie kwoty 2.124,47 zł, tytułem odszkodowania za szkody, spowodowane zalaniem wodą lokalu powódki w dniu 3 stycznia 2014r. W uzasadnieniu podała, że kwota, dochodzona pozwem, wynika z różnicy pomiędzy kwotą odszkodowania, przyznaną przez zakład ubezpieczeń w wysokości 3.424,30 zł, a prywatnym kosztorysem remontowym, sporządzonym na kwotę 5.548,77 zł.

Pozwani wnieśli o oddalenie powództwa, zarzucili, że szkoda została już wyrównana przez zakład ubezpieczeń, a ponadto powódka nie udowodniła, że poniosła szkodę w takiej wysokości, jak wskazała, podnieśli, że nie zgadzają się na pokrycie dodatkowych kosztów, o jakie występuje powódka, że wycena szkody przez zakład ubezpieczeń była prawidłowa, a powódka postanowiła zrobić generalny remont mieszkania w celu podwyższenia jego standardu.

Na rozprawie w dniu 4 września 2015r. pozwani uznali powództwo co do kwoty 829,42 zł.

Stan faktyczny:

W dniu 3 stycznia 2014r. zalane zostało mieszkanie powódki, położone w P. przy ul. (...). Przyczyną zalania była awaria pralki w mieszkaniu pozwanych pod numerem (...). W wyniku zgłoszenia szkody, (...) wypłacił powódce

odszkodowanie w kwocie 3.434,30 zł. Na zlecenie powódki, P. D., prowadzący Firmę (...) w P., dokonał wyceny prac remontowych, koniecznych do wykonania wskutek szkody zalaniowej, ustalając ogólny koszt materiałów i robocizny na kwotę 5548,77 zł.

Bezsporne.

W wyniku zalania w mieszkaniu powódki powstała szkoda w wysokości 4.253,72 zł.

Dowód:

opinia biegłego sądowego z zakresu budownictwa Z. K. (k-99 i nast.)

W piśmie z dnia 21 marca 2014r. powódka wezwała pozwanych do zapłaty kwoty 2124,47 zł, tytułem odszkodowania za zalanie jej mieszkania w dniu 3 stycznia 2014r., w terminie do 31 marca 2014r.

Dowód: wezwanie do zapłaty (k-2-3).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części, tj. co do kwoty 829,42 zł, wynikającej z różnicy pomiędzy kwotą 4253,72 zł, ustaloną przez biegłego, jako wartość szkody zalaniowej, a kwotą 3434,30 zł, wypłaconą powódce przez zakład ubezpieczeń, tytułem odszkodowania. Opinię biegłego Sąd ocenił jako wiarygodną, nie była zarazem kwestionowana przez żadną ze stron. Zarazem w oparciu o wycenę, sporządzoną przez biegłego, pozwani uznali powództwo co do w.w. kwoty. Kwestia odpowiedzialności pozwanych za szkodę powódki nie była sporna. Pozwani, jako sprawcy szkody, ponoszą odpowiedzialność odszkodowawczą na podstawie art. 415 kc w zw. z art. 361 § 1 i 2 kc, art. 363 § 1 i 2 kc.

Odsetki ustawowe zasądzono na podstawie art. 481§1 i 2 kc w zw. z art. 455 kc, zgodnie z żądaniem od dnia 1 kwietnia 2014r., mając na uwadze, że w wezwaniu do zapłaty (k-3) powódka oznaczyła termin zapłaty do 31 marca 2014r.

Orzeczenie w pkt II oparto na przepisie art. 333 § 1 pkt 2 kpc.

Orzeczenie o kosztach w pkt IV oparto na przepisie art. 100 kpc w zw. z art. 98 § 1, 2 i 3 kc i art. 105§ 2 kpc. Powódka wygrała sprawę w ~40%, poniosła koszty w kwocie 507 zł (w tym opłata sądowa od pozwu – 107 zł i zaliczka na wynagrodzenie biegłego w kwocie 400 zł). Pozwani ponieśli koszty w kwocie 617 zł (w tym wynagrodzenie pełnomocnika, będącego adwokatem w stawce minimalnej i opłata skarbową od pełnomocnictwa. Bezpodstawne było żądanie pozwanego zwrotu kwoty 326,13 zł, jako równowartości 78 euro, tytułem kosztów dojazdu do sądu na rozprawę w dniu 5 lutego 2015r. Pozwany został wezwany na adres zamieszkania w P., osobiście pod tym adresem odebrał wezwanie w dniu 27 grudnia 2014r., a więc ponad miesiąc przed wyznaczonym terminem, nie informując Sądu o konieczności wyjazdu za granicę w związku z pracą. Uprzedzenie Sądu o konieczności poniesienia wysokich kosztów dojazdu na rozprawę uzasadniałoby pominięcie dowodu z jego zeznań i przesłuchanie w charakterze strony pozwanej Z. R., lub też, gdyby przesłuchanie pozwanego okazało się konieczne (art. 299 kpc)– przeprowadzenie tego dowodu w drodze pomocy sądowej, aby nie generować nadmiernych kosztów procesu. Biorąc ponadto pod uwagę charakter sprawy i standardowy nakład pracy pełnomocnika, żądanie zasądzenia wynagrodzenia w stawce podwójnej nie zasługiwało na uwzględnienie. Reasumując, łączne koszty procesu w sprawie wyniosły 1124 zł (507 + 617), z czego pozwani powinni, zgodnie z wynikiem procesu ponieść je w kwocie 449,60 zł (40%). Skoro ponieśli je faktycznie w kwocie wyższej, powódka powinna zwrócić im różnicę (617 – 449,60).

W toku postępowania Skarb Państwa poniósł tymczasowo wydatki na wynagrodzenie biegłego, ponad uiszczoną zaliczkę, w kwocie 739,01 zł. Zgodnie z wynikiem procesu pozwani powinni pokryć te wydatki w 40%, tj. w kwocie 295,60 zł. Powódka była zwolniona od tych kosztów ponad kwotę 400 zł (uiszczoną jako zaliczka na wynagrodzenie biegłego). Orzeczenie w pkt V oparto na przepisach art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 100 kpc.